

Sygn. akt VI K 443/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy w VI Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Alicja Kiwała

Protokolant Joanna Maćkowiak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy Marioli Glinki

po rozpoznaniu dnia 5.01.2015 r. sprawy

R. S.

syna J. i J. z domu H.,

urodzonego (...) w Ś.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 czerwca 2014r. w Ś., woj. (...), kierował w ruchu lądowym samochodem marki D. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym I badanie 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II – 2,87 promila alkoholu we krwi, III badanie 2,93 promila alkoholu we krwi,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk;

I. oskarżonego R. S. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, iż zarzucanego czynu dopuścił się we warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 9.07.2007 r. za czyn z art. 178 a § 1 kk sygn. akt VI K 1051/07 na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 5.06.2009 r. do 3.12.2009 r., na poczet, której zaliczono okres zatrzymania od dnia 7.07.2007 r. do dnia 9.07.2007 r. tj. występku z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

IV. na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) złotych na cel bezpośrednio związany z udzielaniem pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych;

V. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego w pkt III zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy nr (...) wydanego przez Starostę (...) od dnia 26.06.2014r.;

VI. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 26.06.2014r. do dnia 27.06.2014r.;

VII. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, w tym wydatki postępowania w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) złotych i wymierza mu opłatę w kwocie 180 (stu osiemdziesięciu) złotych;

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26.06.2014r. R. S. udał się do lokalu o nazwie L. w Ś. przy ul. (...) i od godziny 16.30 zaczął pić alkohol w postaci wódki i piwa. Około godziny 18.50 wyszedł z lokalu i wsiadł do samochodu osobowego marki D. (...) o nr rej. (...) z zamiarem udania się do mieszkania, które mieści się w Ś. przy ul. (...).

Jadąc ul. (...) w Ś., około godziny 19.10, oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Ś.. Policjanci zbadali stan trzeźwości R. S. za pomocą urządzenia kontrolno- pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. Okazało się, że posiadał on 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (I badanie o godz. 19.10) 2,87 promila (II badanie o godz. 20.17) alkoholu we krwi i 2,93 promile (III badanie o godz. 20.23) alkoholu we krwi.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k.9-1, k. 18-19, k. 45-46
- protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu z dnia 22.06.2011r., k.3
- notatka urzędowa z dnia 26.06.2014r. k.1

Oskarżonemu R. S. w dniu 26.06.2014r. zostało odebrane prawo jazdy, a samochód którym się poruszał oskarżony został odebrany przez J. G. za pokwitowaniem.

Dowód:

- pokwitowanie odbioru samochodu z dnia 26.06.2014r. k. 2

Oskarżony był uprzednio karany sędownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 09.07.2007r. sygn. akt VI K 1051/07 skazany został za czyn z art. 178 a § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 5.06.2009r. do 03.12.2009r., na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 07.07.2007r. do dnia 09.07.2007r.

Sąd orzekł również środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Dowód:

- informacja o osobie z K., k. 14-15
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 09.07.2007r. sygn. akt VI K 1051/07 k. 39,40

- obliczenie kary z akta sprawy przed Sądem Rejonowym w Świdnicy sygn. akt VI K 1051/07

R. S. ma obecnie 56 lat (ur. (...)). Posiada wykształcenie zawodowe. Jest żonaty. Na utrzymaniu ma żonę, która została zwolniona z pracy z uwagi na likwidację stanowiska pracy i obecnie jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy. Oskarżony jest zatrudniony w firmie (...) w Ś. przy ul. (...) na stanowisku kierowca i osiąga miesięczny dochód w wysokości 2 300,00 zł miesięcznie. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo.

Dowód:

- dane osobo – poznawcze ,k. 9-11, k. 45
- kserokopia świadectwa pracy żony oskarżonego z dnia 01.10.2014r. k. 42

Oskarżony R. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że w lokalu o nazwie L. w Ś. przy ul. (...) w dniu 26.06.2014r. od godz. 16.30 pił alkohol w postaci wódki i piwa . Jak sam wskazał w sumie wypił około 300 gramów wódki i kilka piw . Wyjaśnił, że do tego lokalu przyjechał samochodem swojego szefa D. D. i wtedy był jeszcze trzeźwy. Oświadczył, że około godziny 18.50 wyszedł z lokalu i wszedł do samochodu i jechał nim do domu w Ś. na ul. (...). Stwierdził, że nie pamiętam gdzie został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol Policji, gdyż był mocno pijany i nie pamięta jak znalazł się na Komendzie Policji.

Na rozprawie przed Sądem skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień. Podtrzymał jednocześnie wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. (k. 45). Dodał, że to nie policja go zatrzymała, tylko osoba cywilna, która zgłosiła ten fakt na policji i wtedy policja przyjechała.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 9-11, k. 18-19 , k. 45-46

Sąd zważył, co następuje:

W świetle przedstawionych dowodów wina i sprawstwo oskarżonego R. S. w popełnieniu zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu z dnia 26.06.2014r., notatki urzędowej z dnia 26.06.2014r., pokwitowania odbioru samochodu z dnia 26.06.2014r., odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 09 lipca 2007r. sygn. akt VI K 1051/07, obliczenia kary z akt sprawy VI K 1051/07 , informacji z KRK oraz świadectwa pracy żony oskarżonego z dnia 01.10.2014r.

Wyjaśnienia R. S. uznane zostały przez Sąd za wiarygodne i nie budzące zastrzeżeń jako znajdujące pełne odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Wynika z nich bezpośrednio, że oskarżony przed zatrzymaniem go przez funkcjonariuszy Policji prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości. Świadczy o tym wynik badania przeprowadzonego przy użyciu „alkomatu”, tj. urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym

powietrzu, którego prawidłowości działania Sąd nie kwestionuje, a wyników którego również sam oskarżony nie podważa.

Zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy:

- 1. zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub*
- 2. zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.*

Zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu przekroczyła wskazany poziom.

W związku z tym Sąd uznał, iż R. S. swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona występkę z art. 178a § 1 kk, gdyż będąc w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd mechaniczny, w ruchu lądowym. Wskazać w tym miejscu należy, iż oskarżony wiedząc o uprzednio spożytym alkoholu, zdawał sobie sprawę z tego, iż nie powinien jeździć pojazdem mechanicznym, a mimo to dopuścił się takiego zachowania.

Nadto Sąd stwierdził, iż oskarżony był karny za czyn z art. 178a § 1 kk. wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 09.07.2007r. sygn. akt VI K 1051/07.

Zgodnie z treścią art. 178a § 4 kk, jeżeli osoba znajdująca się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym była wcześniej prawomocnie skazana za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuściła się tego czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

W ocenie Sądu zebrane w sprawie dowody pozwalają na stwierdzenie, że oskarżony działaniem swym zrealizował znamiona czynu opisanego w art. 178a § 4 kk. Taką też kwalifikację Sąd przyjął w części dyspozytywnej wyroku. Jednocześnie Sąd stwierdził, iż oskarżony dopuścił się przedmiotowego czynu w ramach powrotu do przestępstwa w trybie art. 64§1 kk. będąc bowiem uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 09.07.2007r. sygn. akt VI K 1051/07 za czyn z art. 178 a § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 5.06.2009r. do 03.12.2009r., na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 07.07.2007r. do dnia 09.07.2007r.

Reasumując Sąd uznał, że R. S., w ciągu 5 lat od odbycia w/w kary za przestępstwo umyślne z art. 178a§1kk, ponownie popełnił podobne przestępstwo (art. 178a§4 kk) do przestępstwa za które był już skazany. W związku z powyższym uznając go winnym popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a§4 kk w zw. z art. 64§1 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności (punkt I wyroku).

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami opisanymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 kk oraz art. 58 § 1 kk wziął w szczególności pod uwagę zarówno obiektywne elementy społecznej szkodliwości, takie jak: rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnionego przestępstwa, które było zagrożeniem dla innych uczestników ruchu drogowego oraz powszechność przestępstw z art. 178a § 1 kk.

W przekonaniu Sądu jako okoliczność łagodzącą uznać należy przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz podanie okoliczności jego popełnienia. Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy jest wystarczające do spełnienia celów kary i zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa. W ocenie Sądu wymierzona kara uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i jest adekwatna do stopnia jego zawinienia.

Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk Sąd zastosował wobec oskarżonego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 5 (pięciu) lat, uznając iż korzystniejszym w kontekście oddziaływania kary będzie zawieszenie jej wykonania i poddanie oskarżonego wzmoczonej samokontroli, przy świadomości, że postępowanie niezgodne z porządkiem prawnym może spowodować wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności. W pierwszej kolejności wymaga podkreślenia, że w świetle art. 69 § 1 kk zasadniczą przesłanką decydującą o tym czy kara w danej wysokości ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy, a więc rozstrzygnięcie o zawieszeniu musi znajdować uzasadnienie przede wszystkim w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. Tak więc merytorycznym najistotniejszym warunkiem jej orzekania jest dodatnia prognoza oparta na właściwościach i warunkach osobistych sprawcy (zob. wyrok SN z dnia 10 maja 1995 roku, II KRN 28/95). Zdaniem Sądu uprzednie skazanie oskarżonego nie uzasadnia przyjęcia poglądu, iż jest on na tyle niepoprawnym, ustawicznie naruszającym porządek prawny przestępcą, względem którego należałoby orzec bezwzględną karę pozbawienia wolności. W ocenie Sądu dotychczasowa postawa oskarżonego, pomimo jego karalności, pozwala przypuszczać, iż nie jest on jednostką zdemoralizowaną i w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego. W przekonaniu Sądu orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczające dla spełnienia celów kary i zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa.

Zgodnie z art. 42 § 2 kk Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 tj przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, jeżeli z okoliczności popełnionego przestępstwa wynika, że prowadzenie pojazdu przez tę osobę zagraża bezpieczeństwu w komunikacji, był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, 174 lub 177.

Sąd mając taki obowiązek orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat). Sąd nie uwzględnił wniosku obrońcy oskarżonego o wymierzenie kary w zawieszeniu z zakazem prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych nawet na dłuższy okres niż 4 lata z wyłączeniem samochodów ciężarowych z uwagi na sytuację oskarżonego. W ocenie Sądu tylko orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych mógł być zastosowany w przedstawionym stanie faktycznym, bowiem eliminuje z ruchu drogowego osobę nie dającą obecnie gwarancji bezpieczeństwa dla innych uczestników ruchu i daje szansę na ponowne przystosowanie oskarżonego do bezpiecznego uczestnictwa w ruchu drogowym w przyszłości.

Zgodnie z art. 49 § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 500,00 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej na cel bezpośrednio związany z udzielaniem pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych.

Na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy nr (...) wydanego przez Starostę (...) od dnia 26 czerwca 2014 roku.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza się oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 26.06.2014r. do dnia 27.06.2014r.

Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, w tym wydatki postępowania w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) złotych i wymierza mu opłatę w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych. O opłacie sądowej orzeczono na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r., Nr 49, Poz. 223 z późn. zm.).